

Dosarul nr.3ra-1478/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V.Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru)

Î N C H E I E R E

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc împotriva Consiliului și Primăriei or. Codru, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și adoptarea procesului-verbal de finisare a construcției, precum și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc și s-a menținut hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 17 august 2016, Victor Svinarenco și Leontie Feniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului și Primăriei or. Codru, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și adoptarea procesului-verbal de finisare a construcției, precum și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la 26 iulie 2016 s-au adresat Consiliului Primăriei or. Codru, mun. Chișinău cu cerere prealabilă, prin care au solicitat întocmirea actelor privind privatizarea garajelor nr. 98, 99, 100 și 135 construite de ei pe parcursul anilor 1992 - 1993 în cadrul CCG 3/2 din or. Codru, mun. Chișinău, str. Drumul Schinoasei 5, pentru care achită impozitele și taxele prevăzute de lege.

Au susținut reclamanții că, în luna martie 2016 ÎS „Cadastru” OCT Chișinău i-a informat că, CCG 3/2 din or. Codru mun. Chișinău, a fost radiată din Registrul persoanelor juridice ținut de ÎS „Camera înregistrării de Stat” din 31 octombrie 2011 și de jure nu există, iar cererea lor prealabilă a fost examinată de Primarul or. Codru - persoană care în opinia lor, a depășit limita obligațiilor sale de serviciu ca funcționar public și prin scrisoarea nr. 563 din 3 august 2016 cererea a fost respinsă.

Victor Svinarencu și Leontie Feniuc au menționat că, la examinarea cererii prealabile, Primarul or. Codru, mun. Chișinău a încălcat condițiile prevăzute de art.26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, iar încălcarea uneia din cele 3 condiții, servește temei de anulare a hotărârii adoptate de funcționarul public și repararea prejudiciului moral cauzat.

Astfel, au indicat reclamanții că, nefiind supuse înregistrării garajele nr. 98, 99, 100 și 135 construite personal de ei, aflate pe teritoriul CCG 3/2 din or. Codru, str. Drumul Schinoasei 5, mun. Chișinău, au fost prejudiciați moral.

Victor Svinarencu și Leontie Feniuc au notat că, cererea de chemare în judecată depusă se bazează pe Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.99 din 10 februarie 2014, prin care CCG 3/2 din or. Codru, mun. Chișinău se obligă conform pct. 4, 5, 6 din această hotărâre să prezinte comisiei Consiliului și Primăriei or. Codru, mun. Chișinău documentele necesare pentru darea în exploatare a garajelor, însă din 31 octombrie 2011 CCG 3/2 a fost radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice și se află în imposibilitate de a perfecta actele necesare pentru înregistrarea garajelor.

În acest sens, reclamanții au susținut că, la prezenta cauză au fost anexate planurile garajelor nr. 98, 99, 100 și 135, cu măsurările garajelor efectuate de ÎS „Cadastru” OCT Chișinău.

Au mai indicat reclamanții că, în temeiul art. 1, 2 și 3 ale Legii contenciosului administrativ, obiectul acțiunii este refuzul în soluționarea în termen legal a cererii prealabile la un drept recunoscut de lege, la caz, legalizarea, aprobarea, recepționarea și semnarea procesului-verbal de finisare a construcțiilor, darea în exploatare a garajelor nr. 98, 99, 100 și 135 din fostul CCG 3/2 din or. Codru, mun. Chișinău, pe care-l consideră asimilat unui act administrativ, iar drept temei pentru utilizarea terenurilor în scopul construcției și extinderii garajelor din cadrul CCG 3/2 a servit Hotărârea Guvernului RM nr. 714 din 21 decembrie 1991, care a fost emisă până la adoptarea de către Parlamentul Republicii Moldova a Codului Funciar din 25 decembrie 1991.

Drept urmare, au considerat că, Consiliul și Primăria or. Codru, mun. Chișinău neîntemeiat au refuzat în satisfacerea cerințele lor, prin ce au încălcat prevederile art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, care obligă pârâtul să dovedească legalitatea refuzului în satisfacerea cererii.

Reclamanții prin cererea de chemare în judecată inițială și cererile suplimentare de concretizare a cerințelor din 28 septembrie 2016, 7 decembrie 2016 și 27 octombrie 2017, au solicitat recunoașterea ilegalității refuzului Consiliul și Primăriei or. Codru, mun. Chișinău în soluționarea în termenul legal a cererii prealabile la un drept recunoscut de lege, obligarea Consiliului și Primăriei or. Codru, mun. Chișinău să aprobe, recepționeze și să semneze procesul-verbal de finisare a construcției garajelor, darea în exploatare a garajelor cu nr. 98,99, 100 și 135 situate în or. Codru, mun. Chișinău, str. Drumul Schinoasei 5 și încasarea sumei de 30 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. (f.d. 3, 27-28, 56, 76)

Prin hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Svinarencu și Leontie Feniuc.

La 22 martie 2018, Victor Svinarenco și Leontie Feniuc au declarat apel împotriva hotărârii din 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc și a fost menținută hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 117, 118, 121 și 130 ale Codului de procedură civilă, art. 1 alin. (1), 3, 5 lit. a), 14 alin. (1), 16 alin. (1), 24 alin. (3) și 25 alin. (1) ale Legii contenciosului administrativ.

Cu referire la numele citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut corectă soluția primei instanțe, or, la caz, nu a existat un refuz al autorității publice privind satisfacerea cerințelor reclamantilor/apelanți, pe când ultimii contestă în instanța de contencios administrativ un răspuns cu caracter informativ al autorității publice, care de fapt nu produce anumite efecte juridice asupra celor solicitate, însă doar informează persoana referitor la conduita de urmat pentru a obține satisfacerea cerinței înaintate.

De asemenea, Colegiul a remarcat că, în speță, nu poate fi reținut ca obiect al acțiunii în contencios administrativ nesoluționarea în termen a cererii, or, de fapt la cererea adresată, autoritatea a răspuns prin scrisoarea nr.563 din 3 august 2016, prin care a comunicat reclamantilor/apelanți punctul de vedere al autorității publice emitente referitor la chestiunile abordate în solicitare.

Sub acest aspect, instanța de apel a evidențiat că, anterior, prin hotărârea din 24 septembrie 2014 a Judecătoriei Centru mun.Chișinău, menținută prin decizia din 18 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea lui Leontie Feniuc împotriva Consiliului și Primăria or.Codru, mun.Chișinău, intervenient accesoriu CCG nr.3/2 și ÎS "Cadastru" privind recunoașterea ilegală a refuzului, obligarea la recepționarea garajului și încasarea prejudiciului moral. (f.d.43)

Astfel, prin hotărârile menționate, s-a disputat același drept a lui Leontie Feniuc referitor la legalizarea garajelor, astfel încât, cu autoritate de lucru judecat, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă s-a stabilit cu certitudine că, nu a fost încălcat dreptul lui Leontie Feniuc la legalizarea garajelor și înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestora în Registrul bunurilor imobile, mai mult că, la moment, în Registrul bunurilor imobile, de fapt figurează înregistrat dreptul apelanților asupra garajelor vizate în cauză. (f.d.85-89)

Finalmente, argumentul apelanților potrivit căroră, în cauză instanța de fond urma să aplice prevederile art.1404 Cod civil, care sunt norme speciale în raport cu normele art.1422 și 1423 ale Codului civil, aplicate de instanță, Colegiul îl reține ca fiind neîntemeiat, deoarece pretenția privind încasarea prejudiciului moral decade subsecvent pretenției de contestare a actului administrativ.

La 20 august 2018, Victor Svinarenco și Leontie Feniuc au declarat recurs împotriva deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și pasibile de casare.

Recurenții au menționat că, instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia aplicată, și anume, art. 24 și 26 ale Legii contenciosului administrativ, art. 6 alin.

(3) al Legii privind actele legislative, art. 26, 28 și 40 din Legea cadastrului bunurilor imobile, precum și art. 1404 alin. (1), (2) Cod civil.

Au relatat recurenții că, răspunsul nr. 563 a Primarului or. Codru la cererea prealabilă din 3 august 2016 nu are caracter informativ, precum relevă Curtea de Apel Chișinău, aceasta deoarece contravine Legii contenciosului administrativ.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 iulie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 20 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Victor Svinarenco și Leontie Feniuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva